

Diebliffet vilde være fuldstændig correct at vedtage dets Forslag; men dersom denne Lov, efter at være behandlet i Landsthinget, kommer tilbage til os i en saadan Stikkelse, at de Forandring, Mindretallet her har foreslaaet, deri ere optagne, saa troer jeg den har gjort et stort Fremskridt i den Retning, den bør, og jeg skal da gjøre Alt, hvad der staaer i min Magt, for at formaae dette Thing til at antage Loven i en saadan Stikkelse. Vi skulle erindre, at denne Sag skal passere begge Afdelinger af Rigsdagen, og den har allsaa ikke gennemløbet alle Stadier, fordi vi her idag afgjøre den paa en vis Maade. Hvad dernæst angaaer Spørgsmaalet om Landsthingets Sammensætning, da forekommer det mig, at det under nærværende Omstændigheder foreligger som en saa smaalig Sag, at jeg ikke kan begribe, hvorledes Nogen gider plage sin Hjerne med at udfinde et Landsthing, der skal gaae lidt til den ene og lidt til den anden Side. Dette forekommer mig at være saa smaaligt ligeoverfor Alt, hvad der ibrigt kan være vanskeligt for vort Statsliv, at jeg ikke nogensinde i denne Tid har kunnet fæste min Tanke derpaa. Med Hensyn til alle de mange forskjellige, jeg kunde næsten sige Hundredebeelsforslag, drøjsede igjennem alle Slags Sold, som man har fremfat for mig og spurgt: Hvad synes De om dette Korn, der risler herved, har jeg sagt: Vi saae ikke i dette Diebliff Landsthingskorn, vi trænge alene til at vide, i hvilket Forhold Danmarks egen Rigsdag indenfor Danmarks eget Omraade staaer til den Magt, som regjerer her i Staten, og hvorledes vi i en saadan Enhed staae til den øvrige Verden, der ikke skal vedblive at see os slækket i to Dele, medens man ikke veed, om ikke Erø er en tredie. Derfor raader jeg til, med fuldstændig Kolighed at gaae fremad med denne Sag; det er Overbeviisningen, vi skulle vinde for os, det er Sandhedens Magt, der skal agere for os, og det vil ikke blive Stemmeantallet alene, hvorpaa det kommer an. Dersom vi kun havde dette Stemmeantal alene at stytte os til, saa var vor Stilling overmaade slet, men Standpunktet er her saa godt, at den ene Mand med denne sin Mening er ligesaa meget værd som samtlige Stemmer; thi engang maa den

Sandhed bryde frem, at der ikke kan være en Dobbeltthed af Repræsentation i den samme Stat, og at Folk, der ere valgte til at repræsentere et Fællesskab, ikke kunne indbilde sig, at de have Lov til at regjere Mænd i Danmark alene.

Ordføreren: Naar det ærede Medlem, som danner Mindretallet i Udvalget, sagde, at man ikke skulde kaste en saadan Splid ind, som han meente, der kunde opstaae, naar man ikke vedtog de af ham foreslaaede Paragrapher, skal jeg for mit Vedkommende gjøre opmærksom paa, hvad den ærede sidste Taler ogsaa bemærkede, at jeg ikke kan troe Andet, end at Regjeringen paa et senere Trin vil finde sig moralsk og politisk drevet til at forhandle med Rigsdagen om denne Sag, om den end ikke i dette Diebliff gjør det, og først da troer jeg, at Tiden er kommen til at gaae ind paa at gjøre Rettelser i den ene eller anden Deel af Grundloven af 5te Juni 1849. Kommer Regjeringen ikke til os her i Rigsdagens Folkething og forhandler om det foreliggende Forslag, men det her vedtages og gaaer til Landsthinget, er jeg overbevist om, at Regjeringen vil møde der og forhandle om Sagen. Den kan ikke undlade det, den kan ikke til Enden holde sig udenfor Forhandlingerne om en saadan Sag, men jeg troer, at Landsthinget ligesaa lidt som Folkethinget vil have den mindste Betænkelse ved at vedtage de Forandring, som Mindretallet her foreslaaer i de Paragrapher, der angaae Kongehuset, naar man af Regjeringen hører, at det er Noget, som fordres eller ønskes. Loven vil da komme her tilbage, og skjøndt jeg vel ikke i saa Henseende kan tale som Ordfører, kan jeg dog sige, at jeg personlig ikke vilde have den allermindste Betænkelse ved at give min Stemme til disse Forandring, saasnart jeg erfarede, at det stemte med Regjeringens Anskuelse. Naar jeg nu her stemmer mod Forslagene, er det allsaa ikke, fordi jeg er imod dem; det er meget langt fra, at jeg f. Ex. paa nogen Maade vil holde Kronprindsen ude af Statsraadet; men det er, fordi jeg mener, at det, nu at vedtage disse Paragrapher, kan føre til, at vi, naar Regjeringen kommer til at forhandle med os, atter maae